

Alleen al in Duitsland belopen de subsidies, ofwel cadeautjes aan de rijken, intussen meer dan vijftig miljard euro. Daarmee wordt de staat langzamerhand tot gastheer voor de zich als kankergezwellen gedragende ondernemingen.¹⁰

De rekenkundige winst op papier is onze belangrijkste politiek-economische drijfveer. Maar hebben we hierdoor nog wel tijd voor de alledaagse maatschappelijke problemen? We zijn zwaar verslaafd aan onze politiek-economische dope, de rekenkundige winst, die een eigen werkelijkheid heeft gecreëerd tegen de samenleving. Als overheid, bedrijfsleven en individuele burgers spelen we verstoppertje achter deze politieke ‘waarheid’; de rekenkundige winst. Hierdoor is er uiteindelijk één grote verliezer: de democratie. Omdat we de werking van het geld voor ons laten beslissen, hoeven we geen eigen verantwoordelijkheid te dragen – die hebben we gemakzuchtig overgedragen aan de wetmatigheden van ons monetaire systeem.

Voorbeeld XI

ATTENTIE

**Op wie u ook
stemt, ik neem
uiteindelijk
toch de
beslissingen.**

-THE ECONOMY-¹¹

In een democratie die streeft naar openheid, vrijheid, eigen verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid zullen we met vallen en opstaan zelf de keuzes dienen te maken in het belang van onszelf en de samenleving in plaats van deze af te schuiven op *God, Geld of Overheid* en verder onze eigen gang te gaan zonder al te veel te kijken naar hoe de samenleving er werkelijk voor staat. Dit laatste zorgt ervoor dat we geen verantwoordelijkheid nemen in het hier en nu en als gevolg daarvan bezwijken onder een achteraf bureaucratie van wetten, regels en eindeloze formulieren die ingevuld moeten worden, in een poging om *recht te breien wat krom* is. ‘We oogsten wat we zaaien’: een inefficiënte, onrechtvaardige en achter de feiten aanlopende *papieren* ‘democratie’.